

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1Tos/19/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5814010041
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Gallová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5814010041.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Gallovej a sudcov JUDr. Pavla Polku a JUDr. Milana Repáňa, na neverejnom zasadnutí konanom 24. februára 2015 prejednal sťažnosť odsúdeného N. U. proti uzneseniu Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6Nt/2/2014 z 25.11.2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného N. U. z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Námestovo podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného N. U. na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Námestovo pod sp.zn. 4T/11/2012.

Z odôvodnenia napadnutého uznesenia okrem iného vyplýva, že súd zamietol návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania, lebo nevyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme. V konaní o povolenie obnovy konania súd na návrh odsúdeného vypočul svedkyňu J. R., aby posúdil, či sa jedná o dôkaz, ktorý by zakladal dôvod na povolenie obnovy konania. Pri hodnotení výpovede svedkyne J. R. súd prihliadal najmä k vnútornej štruktúre jej výpovede, či neodporuje v podstatných okolnostiach ostanným dôkazom, ďalej prihliadal k logickým súvislostiam a pod. Súd však neuveril výpovedi svedkyne, že bola priamym očitým svedkom súdeného prípadu, nakoľko jej výpoveď nezapadala v podstatných častiach ani do výpovede obžalovaného N. U. a ani do výpovede svedkov H. Y., J. A., M. Y., P. U.. V tomto smere súd uvádza, že ak by sa svedkyňa nachádzala v čase incidentu na inkriminovanom mieste, bola by svedkom stretu medzi N. U. a M. Y., o ktorom vypovedali všetci vyššie uvedení svedkovia, vrátane N. U.. Konkrétne išlo o udalosť, ktorú N. U. popísal tak, že ako stál na parkovisku pri vozidle, prišla k nemu Y., ktorá mu svietila do tváre mobilom a tvrdila, že jej dobil manžela, pričom o uvedenej udalosti vypovedali všetci vyššie spomenutí svedkovia, vrátane svedkyne M. Y.. Svedkyňa J. R., ktorá podľa jej vyjadrenia bola na parkovisku po celú dobu, ako sa tam zdržiaval N. U., od jeho príchodu až po jeho odchod, na otázku predsedníčky senátu uviedla, že počas celej doby sa na parkovisku nič výnimočné neudialo, nebola svedkom žiadnej bitky a M. Y. pozná iba z videnia, toho večera ju iba zaregistrovala niekde v bare, ale na parkovisku pred ihriskom ju vôbec nevidela. Súd tak neuveril výpovedi svedkyne, ktorá sa snažila presvedčiť súd, že N. U. súdený skutok nespáchal, pretože ako bol na parkovisku, na parkovisku celú dobu stála od neho vzdialená iba 2-3 m, pričom nič výnimočné sa tam nestalo. Uviedla, že N. U. iba stál pri svojom vozidle a rozprával sa s P. U. a inou osobou. Svedkyňou tvrdené skutočnosti nezapadajú ani len do výpovede N. U. a P. U., ktorých svedkyňa označila. Pokiaľ súd odmietol vykonať výsluch svedka H. Y., bolo tomu tak preto, že výsluch tohto svedka navrhla obhajoba na podklade výpovede svedkyne J. R., ktorej výpoveď súd vyhodnotil ako nevierohodnú. Pokiaľ ide o návrh na výsluch svedka H. Y., a to v súvislosti s obsahom jeho listu na č. l. 593-594, súd k tomuto návrhu uvádza, že v predmetnom liste nie sú uvedené žiadne nové skutočnosti, ktoré by neboli známe súdom oboch stupňov v čase rozhodovania o vine obžalovaného. Tvrdenia svedka H. Y. v liste sú zhodné s jeho výpoveďou na

hlavnom pojednávaní dňa 28.2.2013, kde zmenil svoju predchádzajúcu výpoveď z prípravného konania, ktorá mu bola následne prečítaná za účelom odstránenia rozporov, a potom v rámci hodnotenia dôkazov táto jeho výpoveď bola vyhodnotená súdmi oboch stupňov v rámci svojich meritórnych rozhodnutí.

Proti tomuto uzneseniu podal riadne a včas sťažnosť odsúdený N. U.. V písomných dôvodoch sťažnosti prostredníctvom svojej obhajkyne uviedol nasledovné:

„Okresný súd nesprávne skutkovo vyhodnotil výpoveď svedkyne J. R., ktorá uviedla, že okolo 22.30 hod. prišla ku ihrisku, kde sa mal skutok stať, a rozprávala sa s kamarátom H.. Okolo 22.50 hod. mu oznámila, že už musí ísť, načo si zavolala taxi. Nakoľko taxi nechodil dlhšiu dobu, z miesta sa jej podarilo odísť až okolo 23.45 hod. Medzitým ako tam stála, k žiadnemu napadnutiu nedošlo. Pred tým, ako odišla z miesta činu, videla odsúdeného N. U. odísť vo svojom aute. Jej výpoveď môže potvrdiť aj kamarát H.. Okrem toho okresný súd sa nezaoberal zmenou výpovedí poškodených, keďže táto skutočnosť bola známa už v pôvodnom konaní a Krajský súd Žilina sa s touto skutočnosťou dostatočne vysporiadal.

Je pravdou, že Krajský súd Žilina v pôvodnom konaní hodnotil zmenu výpovedí poškodených, k čomu sa vo svojom rozhodnutí aj vyjadril. Avšak v čase rozhodovania Krajského súdu Žilina nebola známa výpoveď svedkyne J. R.. Zmena výpovedí poškodených tak nemohla byť pri hodnotení dôkazov braná do úvahy práve v spojení s výpoveďou svedkyne, ktorej výpoveď vyšla najavo až po právoplatnosti pôvodného konania. Vzhľadom na túto skutočnosť potom Okresný súd Námestovo pri rozhodovaní o povolení obnovy konania nebol oprávnený sa odvolať na rozhodnutie Krajského súdu Žilina, ale bol povinný znova prehodnotiť zmenu výpovedí poškodených v kontexte s výpoveďou svedkyne J. R..

Taktiež Krajský súd Žilina sa nezaoberal novým dôkazom, ktorý vyšiel najavo až po právoplatnosti rozhodnutia. Jedná sa o list poškodeného H. Y. zo dňa 16.12.2013, v ktorom uvádza, že v daný deň bol dosť opitý a nevedomoval si okolnosti, ktoré sa stali (čo zodpovedá aj výpovediam svedkov, ktorí uviedli, že nevládali stáť na nohách), a dokonca spochybnil v tomto liste aj identifikáciu páchatel'a. S týmto dôkazom sa Krajský súd Žilina vôbec nezaoberal, keďže bol doručený až po právoplatnom rozhodnutí tohto súdu a taktiež sa s týmto dôkazom nezaoberal ani Okresný súd Námestovo pri rozhodovaní o povolení obnovy konania. V kontexte s ostatnými dôkazmi je návrh na povolenie obnovy konania opodstatnený.

Výpoveď svedkyne J. R. potvrdila pravdivosť zmenených výpovedí poškodených. Spojením týchto výpovedí dospejeme k záveru, že odsúdený N. U. sa na mieste činu nachádzal iba pred tým, ako došlo k udalosti, ktorá bola predmetom trestného stíhania. Na základe výpovede svedkyne J. R., ktorú by mohol potvrdiť nevypočutý svedok H., je preukázané, že odsúdený N. U. pred udalosťou, ktorá bola predmetom trestného stíhania, opustil miesto činu. Samotní poškodení vo svojich zmenených výpovediach potvrdili, že útočníkom nebol odsúdený N. U., ale jemu nápadný človek. Tato skutočnosť vyšla najavo až potom, ako sa mala táto osoba (nápadná N. U.) vyhrážať.

Okrem toho u odsúdeného N. U. absentuje motív spáchania predmetného skutku. Pričom útočník mal na poškodených tlačiť, aby bola vrátená zväračka, kde táto zväračka nemala patriť ani útočníkovi, ale ďalšej osobe. Tým pádom neexistoval reálny dôvod, ktorý by odôvodnil konanie N. U. a dokonca je nelogické, aby riskoval trestné stíhanie len kvôli vráteniu cudzej zväračky.

Výpoveď svedkyne J. R. spolu s výpoveďami poškodených zakladá dôvod na povolenie obnovy konania. Taktiež treba vziať do úvahy, že svedok J. H. F. spochybnil svoju prvú správu napísanú bezprostredne po prijatí poškodených v Hornooravskej nemocnici s poliklinikou Trstená zo dňa 31.7.2011 o 01.40 hod. V správe MUDr. H. F. zo dňa 31.7.2011 o 01.40 hod., teda hneď po ošetrení pacientov, bolo uvedené, že boli privezení na chir UPS v stave ťažkej opitosti. To potvrdil aj svedok S. J. (vo svojej výpovedi uviedol, že obaja poškodení boli výraznou mierou pod vplyvom alkoholu), teda prichádza do úvahy, že pri prvotnej identifikácii páchatel'a sa mohli pomýliť.

Obžaloba stála na výpovedi poškodených, bez výpovede akéhokoľvek priameho svedka incidentu, ktorý by podporne potvrdil priebeh skutku. Kde práve naopak, vyšli najavo nové skutočnosti, ktoré odôvodňujú iný záver, aký bol prijatý v pôvodnom konaní. Je nepochybné, že v konaní nebol žiadny priamy svedok, ktorý by vyvrátil pochybnosti o skutkovom priebehu celého incidentu, najmä čo sa týka osoby páchatel'a. N. U. bol označený jedine poškodenými, ktorí následne označenie páchatel'a spochybnili. Samotný ošetrojúci lekár MUDr. H. F. spochybnil svoju vierohodnosť, keď jeho prvotná správa zachytená bezprostredne po incidente hovorila úplne o niečom inom, ako uviedol vo svojej výpovedi v konaní. Avšak s touto zmenou sa doposiaľ žiadny súd nevysporiadal.

Je nevyhnutné, aby sa súd zaoberal komplexne so všetkými dôkazmi, aj s tými, ktoré vyšli najavo po právoplatnosti rozhodnutia. Taktiež je nevyhnutné, aby bol vypočutý ďalší svedok H., ktorého výpoveď ako dôkaz Okresný súd Námestovo zamietol vykonať. Svedok H. vzhľadom na to, že svedkyňa J. R. odišla z miesta činu približne o 23.40 hod. a skutok sa mal stať aj podľa obžaloby v rozpätí medzi

23.30 hod. až 00.20 hod., tak potom je zrejmé, že tento svedok bol očitým svedkom predmetnej udalosti. Napriek tomu, že sa jedná o dôležitý dôkaz, ktorý vnesie do prípadu nové skutočnosti, Okresný súd Námestovo odmietol bezdôvodne vykonať tento dôkaz. Je nepochybné, že ak sa stal skutok v rozpätí od 23.30 hod. do 00.20 hod., potom H. musel byť svedkom útoku na poškodených. Okresný súd Námestovo, aj keď sa jednalo o dôležitého svedka, ktorý dokonca môže byť priamym svedkom, takýto výsluch nevykonala a bezdôvodne návrh na vykonanie dôkazu zamietol. Nevykonaním tohto dôkazu Okresný súd Námestovo tak odoprel preukázať a potvrdiť nevinu N..

S poukazom na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky III. ÚS 332/09 z 26.1.2010 je nepochybné, že Okresný súd Námestovo mal vykonať výsluch svedka H. a až na základe výsluchu tohto svedka rozhodnúť o povolení, resp. o nepovolení obnovy konania.

S poukazom na vyššie uvedené skutočností máme za to, že boli naplnené zákonné podmienky pre obnovu konania v zmysle § 394 ods. 1 Trestného poriadku. Na základe toho žiadame, aby Krajský súd Žilina zrušil uznesenie Okresného súdu Námestovo a vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie."

K sťažnosti odsúdeného sa príslušný prokurátor nevyjadril.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť a zákonnosť napadnutého uznesenia, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že sťažnosť odsúdeného N. nie je dôvodná.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Povinnosť vyplývajúca z citovaného zákonného ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. por., t.j. zistiť skutkový stav veci náležite a v takej kvalite, aby o ňom nevznikli dôvodné pochybnosti, platí nielen pre rozhodovanie o otázke viny a trestu, či nároku na náhradu škody, ale aj pre rozhodovanie ktorejkoľvek otázky, ktorú treba v trestnom konaní riešiť. Uplatňuje sa v každom štádiu trestného konania, teda aj v konaní o povolenie obnovy konania. Preto náležite musí byť zistené tiež to, či sú splnené podmienky pre povolenie obnovy konania v zmysle ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. Z týchto zistení treba vychádzať pri rozhodovaní.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Vyššie citované ustanovenie Trestného poriadku stanovuje formálne podmienky pre tzv. iudicium rescindens (obnovovacie konanie) - existenciu právoplatného rozhodnutia a novej skutočnosti alebo dôkazu. Rozhodovanie o povolení obnovy konania je však podmienené materiálnou podmienkou spočívajúcou v povinnosti súdu konajúceho o povolení obnovy konania vyhodnotiť vplyv novej skutočnosti alebo nového dôkazu na už ustálený skutkový stav. V tomto štádiu rozhodovania je potrebné vyhodnotiť novú skutočnosť alebo nový dôkaz z hľadiska jeho novosti a spôsobilosti odôvodniť iné rozhodnutie o vine.

Je dôležité tiež pripomenúť, že obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, a teda akýkoľvek zásah do právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu je prípustný iba vo výnimočných prípadoch. Ďalej treba zdôrazniť, že v konaní o povolenie obnovy konania nie je možné preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní.

Za skutočnosťami súdu skôr neznáme sa považujú také, ktoré neboli predmetom dokazovania alebo zisťovania pred rozhodnutím, ktorého sa týka návrh na obnovu konania. Takou skutočnosťou je

objektívne existujúci jav, ktorý nie je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Novú skutočnosť treba v konaní o obnove konania spravidla preukázať dôkazom.

Za dôkazy súdu skôr neznáme sa považujú predovšetkým dôkazy, ktoré neboli vykonané v pôvodnom konaní, alebo v pôvodnom konaní boli síce vykonané, ale s novým obsahom, odlišným od obsahu v pôvodnom konaní vykonaných dôkazov.

Za nové skutočnosti alebo dôkazy v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú zistiteľné z obsahu spisov, a to aj vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal alebo ich dokonca prehliadol, resp. sa mylil pri hodnotení vykonaných dôkazov, prípadne ich nesprávne vyhodnotil.

Pri posudzovaní podmienok obnovy konania i podľa citovaného ustanovenia zákona (§ 394 ods. 1 Tr. por.) súd hodnotí návrh z dvoch hľadísk:

1. či ide o skutočnosti alebo dôkazy predtým súdu neznáme,
2. či by tieto skutočnosti alebo dôkazy samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi známymi už v pôvodnom konaní mohli viesť k inému rozhodnutiu, než je pôvodné právoplatné rozhodnutie uvedené v ods. 1 § 394 Tr. por.

Skúmanie, či nové skutočnosti alebo dôkazy sú tak kvalifikované, že sú spôsobilé samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné než pôvodné právoplatné rozhodnutie, sa realizuje porovnaním doteraz vykonaných dôkazov a doterajšieho skutkového zistenia uvedeného vo výroku právoplatného rozhodnutia s dôkaznou silou a významom novotvrdených skutočností a novo-navrhovaných dôkazov. Ako už bolo uvedené vyššie, pre pozitívne rozhodnutie o návrhu na povolenie obnovy konania musí byť výsledkom tohto skúmania dôvodný predpoklad pre možnú zmenu pôvodného právoplatného rozhodnutia.

Okresný súd v danom prípade postupoval dôsledne a dokazovaním, ktoré na verejnom zasadnutí vykonal, si vytvoril dostatočný skutkový základ pre rozhodnutie, že v prípade odsúdeného N. U. nie sú splnené podmienky pre povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Námestovo pod sp.zn. 4T/11/2012.

Výrok o zamietnutí návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania tak zodpovedá stavu veci a zákonu.

Po splnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že konanie, ktoré predchádzalo napadnutému uzneseniu, bolo vykonané prvostupňovým súdom v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku.

Rozhodnutiu Okresného súdu Námestovo nemožno vytknúť žiadnu chybu či nedostatok, pričom odôvodnenie rozhodnutia učinil prvostupňový súd zodpovedajúcim spôsobom, dostatočne a presvedčivo, a preto krajský súd v zásade na odôvodnenie napadnutého uznesenia odkazuje. Nadriadený súd zistil, že okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia podrobne popísal skutkový stav, ktorý bol podkladom pre jeho záver o zamietnutí návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania. Okresný súd v napadnutom uznesení veľmi podrobne rozpísal skutkové i právne dôvody, ktoré odôvodňujú zamietnutie návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania. Dôvody napadnutého uznesenia sú zrozumiteľné a dostatočne logické, vychádzajúce zo skutkových okolností prípadu a relevantných právnych noriem. Nadriadený súd znovu pripomína, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdov tvoria jednotu a pri existencii vysoko kvalifikovaného rozhodnutia súdu prvého stupňa nadriadenému súdu nezostáva nič iné, len v podrobnostiach poukázať na veľmi správne a erudované dôvody, na ktorých okresný súd založil svoje rozhodnutie.

Treba stručne pripomenúť, že odsúdený žiada povoliť obnovu konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Námestovo pod sp.zn. 4T/11/2012. Rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/11/2012 z 10.5.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 2To/74/2013 z 30.10.2013 bol N. U. uznaný za vinného zo spáchania pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a), b), ods. 3 písm. a) Tr. zák., § 138 písm. a) Tr. zák., § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák. Za tento obzvlášť závažný zločin bol právoplatne odsúdený podľa § 189 ods. 3 Tr. zák., § 36

písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Skutkovým základom pôvodného právoplatného rozsudku bolo zistenie súdu, že odsúdený N.:

1./ v dobe od 23.15 hod. dňa 30.7.2011 do 00.20 hod. dňa 31.7.2011, po tom, ako vytiahol J. A., nar. X.X.XXXX, z diskotéky na parkovisko pred futbalové ihrisko v obci Zubrohlava, okres Námestovo, žiadal od neho, aby mu povedal, kde je zväračka P. U., kde po zápornej odpovedi vybral z tam stojaceho nestotožneného vozidla palicu, ktorou minimálne päťkrát udrel J. A. do rôznych častí tela, potom sa ho opäť opýtal, kde je zväračka a po zápornej odpovedi mu prikázal zatelefonovať H. Y., aby tento prišiel k nim pred futbalové ihrisko, následne prikázal J. A., aby šiel do garáže H. Y. zväračku nájsť, pričom spôsobil J. A. pomliaždenie ľavého ramena, pomliaždenie v oblasti ľavej bedrovej kosti, pomliaždenie a odreninu prednej hrudnej steny, pomliaždeniny a odreniny prednej strany krku, pomliaždenie ľavej paže, nevyžadujúce si vystavenie práceneschopnosti,

2./ po príchode H. Y., nar. X.X.XXXX, na parkovisko pred futbalové ihrisko v obci Zubrohlava, okres Námestovo, sa aj tohto spýtal, kde je zväračka a po zápornej odpovedi ho raz udrel päšťou do tváre, v dôsledku čoho H. Y. spadol na zem, kde ho N. U. nezistený počet krát udrel palicou do rôznych častí tela, pričom naňho stále kričal, aby mu povedal, kde je zväračka, a potom, čo sa H. Y. postavil, vytiahol N. U. plynovú pištoľ a po zamierení smerom na jeho tvár jedenkrát vystrelil, na čo H. Y. spadol na zem, pričom H. Y. následkom konania N. U. utrpel trieštvú zlomeninu ľavej čeľuste s posunom úlomkov, trieštvú zlomeninu ľavej očné s posunom úlomkov, viacnásobnú zlomeninu čeľustno-jarmovo-očnicového komplexu vľavo, zakrvácanie do čuchovej prínosovej dutiny obojstranne, zakrvácanie do ľavej čeľustnej prínosovej dutiny, krvácanie do ľavej očnej gule s odlúčením sietnice, krvácanie do prednej očnej komory vľavo, pomliaždenie ľavej očnej gule ťažkého stupňa s krvácaním do očnej gule, tržnozmliaždenú ranu v ľavej podočnicovej oblasti s rozpadom rany, krvné podliatiny okoloočnicové obojstranne, vychýlenie nosovej prepážky doľava, ktoré zranenie si vyžiadalo práceneschopnosť v dĺžke viac ako 42 dní s trvalým následkom straty funkcie oka v dôsledku odstránenia ľavej očnej gule so zohyzdením tváre.

Po preskúmaní spisového materiálu krajský súd konštatuje, že odsúdeným N. U. v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania neboli predložené také skutočnosti a dôkazy, ktoré by boli súdu skôr neznáme a ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine či treste odsúdeného.

Odsúdený N. U. svojím návrhom na obnovu konania principiálne sledoval prehodnotenie dôkazov vo svoj prospech, čo je iste v intenciiach jeho pôvodnej obhajoby legálne, ale po právoplatnosti odsúdenia tomuto zámeru nemôže slúžiť inštitút mimoriadneho opravného prostriedku, ktorým je obnova konania. Tento inštitút je striktnie viazaný na preukázanie nových skôr neznámych skutočností alebo dôkazov, čo sa v rozhodovanej veci nestalo realitou.

Krajský súd uvádza, že v danom prípade neboli splnené formálne podmienky pre povolenie obnovy konania.

Po preskúmaní spisového materiálu a s prihliadnutím na okolnosti, ktoré vyšli najavo v konaní o povolenie obnovy konania, krajský súd uzatvára, že skutočnosť, že sa súdený skutok stal tak, ako to bolo uvedené v odsudzujúcom rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/11/2012 z 10.5.2013 a spáchal ho práve odsúdený, nebola, a to ani so značným časovým odstupom, spochybnená.

Rovnako treba zdôrazniť, že rozhodujúce pre konečný záver krajského súdu v konaní o povolenie obnovy konania bolo, že trestnú činnosť odsúdeného konkretizovanú vo výrokovej časti namietaného rozsudku preukázali dôkazy vykonané v základnom konaní.

Pokiaľ ide o skutočnosti uvádzané N. v návrhu na obnovu konania, že bol odsúdený najmä na základe výpovedí poškodených, pričom obaja poškodení v čase skutku boli dosť opití a udalosti z kritického času si moc nepamätali a v priebehu konania tiež zmenili svoje výpovede, že skutok nespáchal on, ale osoba jemu podobná, krajský súd zdôrazňuje, že svedecké výpovede poškodených boli z hľadiska vierohodnosti už hodnotené v rozhodnutí, ktorým sa právoplatne skončilo pôvodné trestné konanie. Tieto skutočnosti odsúdený namietal aj v podanom odvolaní a zaoberal sa nimi aj krajský súd. Možno uzavrieť,

že obidva súdy (okresný súd aj odvolací súd) v pôvodnom konaní výpovede poškodených, o ktoré opreli výrok o vine, skúmali z hľadiska ich vierohodnosti aj s prihliadnutím na skutočnosti uvádzané odsúdeným v návrhu na povolenie obnovy konania. Súdy ako hodnoverné vyhodnotili výpovede poškodených z prípravného konania, pri ktorých odsúdeného jednoznačne usvedčovali zo spáchania súdeného obzvlášť závažného zločinu vydierania. Poškodení podrobne opísali priebeh skutku, ako aj to, že sa ho jednoznačne a bezpečne dopustil práve odsúdený N.. Treba konštatovať, že poškodení prvotné výpovede učinili v krátkom čase po spáchaní súdeného skutku. Ako vyplynulo zo spisového materiálu, odsúdený aj obidvaja poškodení majú trvalý pobyt v obci Zubrohlava, v ktorej od narodenia žijú, a je vylúčené, že by sa poškodení zmýlili v identifikácii a opoznaní osoby, ktorá ich mala v kritickom čase vydierať a spôsobiť im ťažkú ujmu na zdraví.

Svedok - poškodený H. Y. vo výpovedi v prípravnom konaní 24.8.2011 (č.l. 46-47 spisu) v podstatnom uviedol:

- „J. mi telefonoval, aby som prišiel na parkovisko pred futbalové ihrisko, že mi chce niečo povedať. Hneď na to som vyšiel sám pred ihrisko a videl som J.. Pristúpil som k nemu a pri ňom som videl stáť N. U. a P. U., ktorých osobne poznám, som si na sto percent istý, že to boli oni, poznám ich veľmi dobre.
- N. U. poznám minimálne 6-7 rokov.
- V ten večer ma určite napadol N. U., ... bol to N., ktorý mi povedal, že nech sa neopieram o jeho auto, lebo ma zabije.
- U. sa ma hneď spýtal, že kde je tá zväračka.
- A hneď na to ma N. aj udrel - päšťou do tváre.
- Na to som dostal ďalšiu bitku - bil ma len N..
- Ďalej si spomínam, že keď som sa postavil, N. mal v ruke palicu.
- Zrazu na mňa mieril N. U. pištoľou. Mieril mi na tvár a vystrelil. Myslel som si, že je to naozajstná pištoľ, veľmi som sa zľakol a bál.
- Aj potom, ako som po výstrele z tej pištole ležal na zemi, sa ma N. stále len pýtal, kde je tá zväračka.
- V dôsledku toho, že N. U. mi vystrelil z pištole na tvár z bezprostrednej blízkosti, prišiel som o ľavé oko."

Pokiaľ ide o list poškodeného H. Y. zo dňa 16.12.2013, ktorý sa nachádza na č.l. 593-594 základného spisu sp.zn. 4T/11/2012 a je aj súčasťou spisu Okresného súdu Námestovo sp.zn. 6Nt/2/2014, treba konštatovať, že uvedený list nemá takú dôkaznú silu, aby zvrátil usvedčujúcu výpoveď poškodeného H. Y. z prípravného konania v spojení s ďalšími priamymi dôkazmi a nepriamymi dôkazmi vykonanými v tejto veci (svedecká výpoveď poškodeného J. A. a svedkyne M. Y., ako aj znalecký posudok z odboru zdravotníctvo-chirurgia, v ktorom sú podrobne popísané zranenia, ktoré boli poškodeným spôsobené) a ktorý list by mohol odôvodniť iné rozhodnutie o vine či treste odsúdeného.

Okresný súd rozhodol správne, keď z dôkazov navrhovaných odsúdeným v konaní o povolenie obnovy konania vykonal len výsluch svedkyne J. R. a vykonanie ostatných dôkazov (opätovný výsluch poškodeného H. Y. v súvislosti s jeho listom zo 16.12.2013) odmietol, nakoľko aj podľa názoru nadriadeného súdu sa týkajú okolností, ktoré bolo možné zistiť už skôr navrhovanými dôkazmi, ktoré boli v pôvodnom konaní vyhodnotené a na základe nich bolo rozhodnuté.

Svedeckú výpoveď J. R. aj nadriadený súd vyhodnotil ako nedostatočne spôsobilú na rozhodnutie o nevine odsúdeného vzhľadom na už ustálený skutkový stav a dôkazy vykonané v základnom konaní. Súd prvého stupňa postupoval správne, keď odmietol vykonať výsluch svedka H. Y., ktorý mal vypovedať na podklade výpovede svedkyne J. R., ktorej výpoveď však bola súdom vyhodnotená ako nevierohodná.

Podľa názoru krajského súdu dôvody uvádzané odsúdeným N. U. neboli vzhľadom na uvedené skutočnosti spôsobilými pre povolenie obnovy konania v predmetnej trestnej veci, neboli spôsobilé odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo treste odsúdeného.

Sťažnosť odsúdeného N. proti napadnutému uzneseniu okresného súdu preto krajský súd zamietol ako nedôvodnú postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustná sťažnosť.